

løb vil fragå ved opgørelsen af de pågældende udbytter og avancer i det efterfølgende år og således reducere fradragsbegrænsningen for dette år. Hvis summen af de tilsvarende udbytter og avancer for dette år inklusive det fremførte beløb også bliver negativ, fremføres det således fremkomne negative beløb tilsvarende til det derpå følgende år.

Summen af de skattefrie og lempelsesberettigede udbytter og avancer, som anvendes til reduktionen af fradragsreglerne for hensættelser og udbetalinger til de forsikrede og fradraget for realrenteafgift, kan overstige de pågældende fradrag i et indkomstår opgjort før reduktion. På den baggrund foreslås i 2. pkt., at det overskydende beløb i så fald tillægges ved opgørelsen af de skattefrie og lempelsesberettigede udbytter og avancer i efterfølgende indkomstår. Dermed øges reduktionen af fradragsreglerne for det efterfølgende år. Hvis summen af de tilsvarende udbytter og avancer for dette år inklusive det fremførte beløb fortsat overstiger fradragsreglerne opgjort før reduktion, fremføres det således fremkomne overskydende beløb tilsvarende til det derpå følgende år.

Til stk. 13

Efter det foreslåede 1. pkt. opgøres skattefrie aktie- og ejendomsavancer, som indgår ved beregningen af fradragsbegrænsningen for hensættelser og udbetalinger til de forsikrede og fradraget for realrenteafgift, efter lagerprincippet som forskellen mellem værdien ved indkomstårets udløb og værdien ved indkomstårets begyndelse. Det foreslås endvidere, at aktie- og ejendomsavancer, som medgår til hensættelser og udbetalinger til de forsikrede og til realrenteafgift, ligeledes ved nævnte beregning skal opgøres efter lagerprincippet. Dermed opnås der konsistens mellem på den ene side opgørelsen af de aktie- og ejendomsavancer, som medgår til hensættelser og udbetalinger til de forsikrede og til realrenteafgift og på den anden side de skattefrie aktie- og ejendomsavancer, som indgår ved begrænsningen af de dertil svarende fradrag.

Skattefrie og lempelsesberettigede udbytter, som indgår ved begrænsningen af fradragsreglerne for hensættelser og udbetalinger til de forsikrede og fradraget for realrenteafgift, skal opgøres efter gældende skatteregler i § 13, stk. 1, nr. 2, og stk. 3-5. Tilsvarende regler gælder ved opgørelsen af udbytter, som medgår til udbetalinger til de forsikrede, til hensættelser efter § 13, stk. 2, 1. pkt., og til realrenteafgift.

I 2. pkt. foreslås, at anskaffelssum og afståelsessum træder i stedet for værdien ved indkomstårets begyndelse henholdsvis værdien ved indkomstårets udløb,

når aktier eller fast ejendom købes henholdsvis sælges i løbet af et indkomstår.

Til nr. 3

Efter forslaget til selskabsskatteovens § 13 D indføres der nye regler om den skattemæssige behandling af livsforsikringsselskabers hensættelser til basiskapitalen som følge af stigninger i den lovpligtige solvensmargen. Baggrunden for forslaget er, at de foreslåede regler om at begrænse forsikringsselskabernes fradrag for hensættelser og udbetalinger til de forsikrede og fradrag for realrenteafgift vil kunne gøre det vanskeligere for livsforsikringsselskaber under opbygning at tilvejebringe en stigning i solvensmargenen, som krævet i henhold til kapitel 4 i lov om forsikringsvirksomhed.

For at gøre det lettere for livsforsikringsselskaber at spare op til solvensmargenen over driften kan selskaberne efter forslaget vælge at fradrage stigninger i basiskapitalen, når stigninger svarer til stigninger i den lovpligtige solvensmargen.

Fradraget er derfor ikke begrænset til påbudte forøgelse af solvensmargenen. Dette skyldes, at der ellers ville skabes et incitament til altid at have den mindst mulige kapital. Selskaber, hvis basiskapital overstiger deres lovpligtige solvensmargen, kan derfor få fradraget, når de faktisk forøger deres basiskapital.

I det omfang midler, der skattefrit er henlagt til dækning af stigningen i solvensmargenen, senere udloddes til aktionærerne eller hensættes eller udbetales til de forsikrede, skal der ske beskattning, herunder beskattning af rentefordelen ved den skattemæssige udskydelse.

I stk. 1 foreslås, at et livsforsikringsselskab ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan vælge at fradrage et beløb svarende til indkomstårets stigning i selskabets basiskapital, når stigningen kan indeholdes i stigningen i selskabets solvensmargen fra og med 1. januar 1998. Ved at knytte fradragsretten til stigningen i basiskapitalen - og ikke til stigningen i solvensmargenen - sikres, at fradraget, når selskabet har en højere solvensdækning end krævet, kan anvendes på det tidspunkt, hvor der sker en faktisk forøgelse af basiskapitalen. Fradragsretten er således ikke begrænset til det indkomstår, hvor solvensmargenen stiger. For selskaber, der ikke har en højere solvensdækning end krævet, og som derfor er forpligtet til at øge basiskapitalen, når solvensmargenen stiger, vil der være sammenfald mellem fradrag og indbetaling.